

ABONAMENTUL.

Pentru Monarhie:
Pe an 28 cor. $\frac{1}{2}$ an
14 cor. $\frac{1}{4}$ 7 cor.
Un număr 30 fileri.
□ □

Pentru străinătate:
Pe un an 32 coroane
 $\frac{1}{2}$ an 16 cor. $\frac{1}{4}$ an
8 coroane.

Unirea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată 84 fil., a doua
oară 72 fil., a treia
oară 60 fil.

□ □

Tot ce privește foaia
să se adreseze la Re-
dacțiunea și Admini-
strațiunea „Unirea”
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Mercurea și Sâmbăta.

Contra-revoluția din Rusia.

Ambasadorul german, contele Mirbach a fost asasinat, zilele aceste, la Moscova, și atentatul a fost — afirmative — semnalul, pentru izbucnirea contra-revoluției în Moscova și în Rusia întreagă.

Haosul din puternica și temuta împărăție muscălească de odinioară, ia proporții din ce în ce mai incalculabile.

Vine acum Germania, de o parte, și cere, cu dreptate, ca actualul guvern revoluționar rus — în loc de a da satisfacție — să ia cele mai energice măsuri, împotriva influenței tot mai pronunțate a ententei, ce se efectuează în detrimentul Germaniei și a puterilor centrale.

De altă parte, Anglia concentrează trupe tot mai numeroase prin portul Arhanghelsk, instăpânindu-se astfel pe nordul Rusiei până aproape de Petersburg; legiunile boheme par a se fi instăpânit pe Siberia, reclamând de urgență intervenția Japoniei, împotriva căreia America, în vremea din urmă, nu mai are nici un cuvânt de protest. Kerenski face, în aceeași vreme un turneu, prin capitalele ententei, pentru a încerca o reluare a legăturilor diplomatice, întrerupte prin izbucnirea războiului intern, și, în consecință, prin abținerea Rusiei dela cooperarea militară cu aliații ei de mai înainte. Restul armatei rusești, retras între Don și Volga, așteaptă și el, desfășurarea evenimentelor.

Evenimentele se desfășoară însă, cu mare înecetinală.

Revoluția franceză a trecut cam prin aceleași faze, ca și actuala revoluție rusă, dar evenimentele s'au

desfășurat neasămănat mai repede. Acolo se lupta, pe bază socială și — pentru prima oră *națională* — împotriva clasei aristocratice dominante. Poporul suveran a ieșit pe arenă, conștiu de drepturile lui, luncând adese în exagerările și abuzurile inevitabile oricărei revoluții.

Dar oricât de justă ar fi fost revolta jacobinilor dela stârșitul veacului al XVIII-lea, ea rămâne totuși departe de *anarhia*, ce s'a instăpânit pe cuprinsul uriașului imperiu al Romanowilor, căzuți dela putere.

Era, de o parte, absolutismul țarilor, care s'a menținut cu terorizări și cu „pahod na Sibir”; iar de altă parte extinsa împărăție, ce întruniă, sub acelaș sceptru al vulturului cu două capete, atâtea elemente eterogene. Rusia — asemenea satelor potemkiniane artificiale, de pe vremea țarevnei Ecaterina II — a fost un conglomerat, mai mult sau mai puțin artificial, ce s'a prăbușit la cea dintâiu suflare a conștiinței *democratice*, trezită din somnul ei de moarte.

Nu putem ști cu siguranță, ce se petrece, pe întinderea vastului imperiu, atât de temut odinioară. Avem impresia, că ascultăm un raport telefonic, pe vremea unei puternice furtuni deslănțuite.

Sosesc și se desmint știri despre asasinarea țarului; despre proclamarea noului țar; despre biruința Cehilor și a contra-revoluționarilor și, — în aceeași vreme — despre rezistența bolșevikilor.

Din toate aceste rezultă deocamdată un singur adevăr incontestabil: Rusia e teatrul celor mai grozave sbuciumări *interne* și nu e eschis să devină, în curând chiar, teren de luptă, pentru a se face odată, — târziu, — lumină, după atâtea sbuciumări prin întuneric.

A fost prea bruscă trecerea dela cel mai cras absolutism, la o democrație hotarnică cu anarhia.

Și — mai ales — a fost prea mare *responsabilitatea* acestui imperiu intrigant și perfid, în *erumperea* acestui cumplit războiu mondial, decât ca să-și poată spăla așa ușor mâinile, lăsând în știrea Domnului, micile state balcanice și aliații ei de mai înainte, cari nu s'ar fi putut decide să intre în războiu, fără insistența ei atât de puternică.

Contra-revoluția din Rusia e, probabil, numai în germine, și rezultatele ei sunt incalculabile.

În veacul al XX-lea e neasămănat mai greu să reeditezi o revoluție franceză, mai ales când încercarea se face în cel mai autocrat imperiu al Europei recente!

➡ Semnați pentru împrumutul al VIII-lea de războiu! ➡

Discursul deputatului român Șt. C. Pop contra budgetului.

(După notele stenografice).

(Continuare.)

Tratatul între Români și Tisza

Contele Tisza s'a referit la tratativele ce au avut loc între dânsul și comitetul național român. Ar fi fost mai corect, dacă ar fi mers mai departe și ar fi spus, de ce n'au reușit acele tratative. Doar în 20 Febr. 1914 a spus-o, fiindcă am cerut atunci înfăptuirea legii de egală îndreptățire a naționalităților și atunci ne-a spus, că nu ne poate promite nici măcar aceasta. Am cerut să ni-se garanteze drepturile noastre politice și în această prilej a declarat aci în mod absolut deschis, că vom ajunge într-o situație și mai rea decât înainte prin noua reformă electorală.

Contele Tisza ar fi procedat corect și doar este destul de serios și a tratat chiar chestia cu destulă seriozitate, dacă ar fi repetat, ceea ce a spus atunci, anume că drumul care ne-a deosebit atunci era foarte îngust. Atunci a cumpănit foarte serios cauzele, din pricina cărora s'a zădărnicit înțelegerea.

Nu pot arăta în limitele strâmate ale acestei expunerii, tot ce s'a săvârșit împotriva noastră de către diferitele guverne cari au urmat contelui Tisza și au trecut apoi prin diferite schimbări.

Altă măsură a fost trimiterea comisarilor în sinoade. Putem spune aci în mod hotărât, că a fost exercitarea unui drept suprem al domnitorului țării, nimic altceva, însă nu despre aceasta este vorba, ci de faptul, că fiecare comisar a venit cu forță polițienească și așa s'au jucat în sinoade adevărate reprezentații de cabaret.

Regret că nu este de față dl ministru al cultelor și instrucțiunii publice, dar atrag atenția dlui ministru de finanțe asupra unei alte foarte grele vătămări și anume că pentru foarte multe școli dela hotar încețoșă pe ziua de 30 Iunie ajutorul de stat. Nu știu dacă s'a anulat aceasta măsură sau nu, dar aceasta a provocat mare nemulțămire atât în sânul bisericii române gr-or. cât și celei gr-cat. și în rândurile susținătorilor acestor școli, — fiindcă s'a retras ajutorul de stat tocmai altor școli, cari se susțineau aproape în întregime din acest ajutor. Atrag atenția om. ministru de finanțe să nu aprobe aceasta, căci voiu fi silit la timp să-l trag la răspundere aci, în mod public.

Ce dau Românii și ce dau Românii.

Ce a făcut românimea în războiu, aceasta poate că știu d. deputați, cari locuiesc în ținuturile românești, ei știu și cum trăiește românimea fiindcă cine a fost om cu membrele întregi, acela nu mai este acasă, chiar de este bătrân, merge ca lucrător mobilizat și femeia săracă și maica văduvă lucrează pământul. Am dat tot ce am avut. Intre noi nu sunt acei cari provoacă scandaluri la alergări de cai, nu sunt milionari de pe urma războiului, nu sunt nici din ceice fac operații de bursă și se ascund dela datoriile lor. Atrag atenția, că ar fi cea mai mare lipsă de recunoștință și greșală din partea statului, dacă ar face imposibilă susținerea școlilor pentru ceice voesc să le susțină. În fine regret, că contele Tisza și chiar d. prim-ministru iar vin cu codicele penale. Dânsul spune, că în fra-

tevizarea ei românimea a arătat lucruri regretabile, dar tradare premeditată n'a fost. În schimb a fost tradare premeditată din partea acelor, cari au furnizat haine rele soldaților noștri, ca să piară acolo în Carpați.

Trădător premeditat a fost și acela, care a dat carne stricată soldaților noștri, ca să piară, acei toți au fost trădători buni de spânzurat (Adevărat! Așa este!) și nici unul n'atârnă încă. (Mișcare.)

De ce legi aspre contra naționalităților?

Binevoii u aplică aceste legi aspre celor veniți din Galiția, îmbogățiți prin înșelătorii extraordinare, în paguba statului, și numiți ieri aci cu numele unei insecte, nume pe care nu-l pot reproduce în termeni parlamentari, iar nu împotriva aceluiași popor cinstit, care a jertfit totul pentru patrie. Este ciudat lucru că în timpurile de față, când după patru ani de suferință, fiecare patriot cu judecată dreaptă, care nu este agitator, care vrea ordinea, care vrea să creadă Ungaria nouă, caută căile înțelegerii și acelei temelii și condiții, în cari s'ar putea crea o pace trainică, tot atunci se promet naționalităților legi penale aspre.

Am aflat cu cea mai mare părere de rău și revoltă, că unul dintre fruntașii partidului independent a fost acuzat de trădare de patrie, fiindcă a fost destul de bărbat, ca să-și exprime convingerile sale, împotriva tuturor persecuțiilor și poate chiar împotriva ideilor proprii sale caste. Disprețuim toate aceste, căci aci, în parlament este locul unde trebuie exprimată orice părere, fiindcă sperăm, că din aceste păreri contrare va ieși cu timpul o părere generală, care să mulțamească pe toți și care să așeze țara pe temelii noi, democratice.

Greutăți țărănilor dela munte de a duce bucate.

Onorată adunare! Dați-mi voie să ating pe scurt și chestia hranei publice. Imi pare foarte rău, că onor. ministru al alimentării nu este de față. Țin de datoria mea să

FOITA.

Moartea lui Coșbuc.*)

„Și elepotele'n limba lor
Plângeau cu glas tănguitor,
Și-adânc din bubuiul frânt
Al bulgărilor de pământ
Verbea un glas, un cântec sfânt
Și'nălțător:

Nu cerceta aceste legi,
Căci ești nebun, când le'nțelegi!“

..... Ne întorceam acasă încărcate de ramuri înflorite, de o fâneață mândră și fel de fel de crăci și frunze — și ce-mi spune Mișu¹⁾ la intrare? „Lola, a murit Coșbuc!“ Am rămas lozului, așa... neînțelegând pareă nimica și știind deodată tot!...

„Să i-le duc dară Lui florile astea!“

*) Fragment dintr'o scrisoare a doamnei Lola Teșanu, autoarea excelentei cărți pentru copii „Copiilor“, apărută în 1918 și ilustrată de pictorul Mihail Teșanu.

¹⁾ = pictorul Mihail Teșanu, actualul director al „Muzeului Aman“, membru al „Tinerimii Artistice“, maeștrul picturii decorative la Români.

„Da! Du-te!“

Și am pornit... Am pornit la El... Intru. Nimeni. Am cărat florile din trăsura în anticameră. Apare dl Sfetea²⁾. Mă prezintă și-i cer voia să-l văd.

„Ia veniți și vedeți ce-i aduce madama Teșanu: florile lui, florile lui scumpe de câmp. Așterneti-i flori și acoperiți-l cu ele!“

L-am rugat să-l lase lucrul acesta în seama mea. Și l-am acoperit cu flori proaspete tot, tot, cu flori, pe cari ici-cole luca câte o lacrimă de rouă încă... cu flori culese atât de cu alt gând și acum ajunse pe un catafalc... Și numai sfântul lui cap ieșia singur din erăcile îmbălsămate. Un cap atât de schimbător și atât de puțin al lui. Am ajutat apoi d-lui Sfetea să-i luăm masca; dar nu mai era El!... Doamna Elena³⁾ — nici nu mai însere să-ți spun ce durere am văzut pe chipul acestei martire. Mi-a zimbit — un zimbet mai trist decât hohote de plâns — căci au fost primele flori, cari acoperiau pe scumpul ei „bădiță“...

M'am întors acasă târziu, la zee, ca să le spun cum a murit, cum mi-a spus dl

²⁾ = Dl C. Sfetea, cumnatul lui Coșbuc, proprietarul cunosutei case de editură.

³⁾ = Soția postului.

Sfetea că a murit: De dimineață nu s'a prea simțit bine. A luat 2 grame de aspirină (ceace o foarte mult). Seria și cetia cam nervos. La ora 1 i-a cerut Elenei un pahar de apă. „Da, dar să nu mai iai aspirină!“ „Nu“ zice el și când se întoarce Elena cu apa, îl găsește căzut lângă birou. Il lungește și-l întreabă: „Ce ai bădiță?“ Bădița horcăie odată lung și — gata!...

Ieri a fost înmormântarea. La 4 serviciu religios la El, acasă. Am plecat și ca într'un vis urât nu puteam să merg iute... Ajung. Lume multă, multă; studenți, studente, liceeni puzderie, câțiva dintre artiști. Academia în păr și familia. Strada⁴⁾ arhiplină și carul mortuar îl așteaptă!... Iți venia să te pierzi în aceea mulțime anonimă, așa cum ți-se pierdeau gândurile și întregă voință risipită atunci... Dar prof. Onciul⁵⁾ m'a zărit și mă duce în sală. Lume așa multă! Afară e ploaie torrențială ca mânia unui vifer! Apoi liniște și un glas, ce par'că te trezește cu toate că te duce în alte lumi, departe, prinde a cânta atât de tristă mângâiere: „La loc de hodină, la loc de verdeață...“ Era vicarul Mitropoliei. Răspunsurile le dădeau proștii dela biserica Sf. Constantin și Elena. Și un

⁴⁾ = Calea Plevnei, 48.

arăt, că poporul este foarte recunoscător fostului ministru Béla Mezóssy pentru măsura luată, prin care a permis, poporului sărac ca să-și procure grâne, în toamna anului 1917, după propria lor cerere. De asemenea și locuitorii sărmani din comunele muntoase, cărora Domnul nu le-a dat grâne pot pleca cu drumul de fier, ca să ia ceva cu desăgii, căci d. ministru Mezóssy s'a gândit, că este o datorie de umanitate să dea voie așa ceva. Dar acum, în împrejurările nemaipomenite de nenorocite, când mulți foarte mulți oameni mor de foame (Strigăte din dreapta: De! Del!) dacă locuitorul de la munte se scoboară la câmp și după un drum de 2—300 kilometri, cumpără 10—20 kgr. grâne, bine înțeles pe un preț foarte scump și de unde le poate aduna, atunci domnii jandarmi, împreună cu paznicii dela drumul de fier, jefuesc frumos pe acela, care vrea să ducă ceva copiilor săi flămânzi. Deci țaranul nostru nu poate duce nimic acasă, fiindcă stă acolo jandarmul și paznicul fără inimă, cari îl jefuesc, însă cele luate nu le împarte populației.

(Va urma).

• F. P. R. •

Națiunea și punctul mort. Contele Bethlen István ministeriabilul și pricepătorul a toate cele ardelene, a ținut să se facă iarăș interesant prin un discurs, ce l-a rostit decurând în Cameră. A spus, că el nu primește nici un fel de proiect al reformei electorale și este împotriva oricărei lărgiri de drept pe seama mulțimii. Din labirintul de vorbe patriotice s'a pomenit apoi deodată la fraza, că în definitiv, singură »națiunea« e suverană, mulțimea e pur și simplu punctul

mort. Va să zică o națiune fără mulțime.

Deputatul român Ștefan C. Pop. i-a răspuns. Anumit vorbirea contelui *alentat împotriva civilizației*. Contele Bethlen voește nu numai pe naționalități să le despoaic și de puținile drepturi ce le au, dar și pe muncitorii maghiari vrea să-i mănă în robie și să-i extradece claselor stăpânitoare de azi. Aceasta înseamnă readucerea feudalismului.

In sat la noi.

*Suspina trist și îndurerat
In miez de noapte plopii,
Și geme pomul desbinat
Dela fereastra popii.
Acății jalnic se 'ndoeso
Și plâng și ei bătrânii;
Iar cucuarele cobese
Pe cumpăna fântânii.*

*Septind sfielnic și domol
Se surse apa 'n vale,
Ducând atâta tainic dor
Și-atâta eruntă jale;
Iar vântul mulcomit și lin
Abia de mai vucște
Spunându-și frunzei de arin
Duoasa lui poveste.*

*Pe boltă sus încoșior
Plutește blânda lună,
Și par'că ne'npăcatu-i dor
La flori ar vrea să-l spună.
Părău-'n șopot mulcomit
Iși cântă-a lui durere;
Iar satul doarme adâncit
In tainică tăcere.*

cor dzeiesc, un cor ne mai auzit, corul ministerului de instrucție. Arhierul a slujit superb. Lumea plângea ca hohote. Bătrâni, profesori, prietini, admiratori cu bărbile albe, plângeau ca femeile... Am stat ghemuită în biroul lui. Când au început popii să plângă „Veșnica lui pomenire” și corul a intonat „Hristos a înviat”, emoția a fost la culme.

A vorbit Bogdan din partea Academiei, cald și frumos, și Galaction din partea Casei Școlilor; acesta din urmă admirabil; eu atâta dragoste și atâta slavă și atâta venerație pentru Coșbuc, încât toate inimile băteau la fel și parcă ultima picătură de sânge și-ai fi dat-o să poți să-l deștepti din somnul lui de colol...

Și — ne-am despărțit! Am fugit la ușă să-l văd ultima oară... A trecut... Florile noastre îl acoperiau tot, și la picioare: mănunchiul tricolor ce-l trimiseseam dimineața. Dar cum oare să-L vezi atât de schimbător! Nimie din seninătatea lui, nimie din caracterul principal al figurii lui! (Fritz Storck^{*)}, care i-a luat masea cu o zi înainte de a fi înhumat, e lângă mine. Il întreb dacă pe când i-a luat masea figura era așa deseompusă. Imi spune că nu; din contra, era superbă de liniște și seninătate.

Cum moare Coșbucul nostru de un ane-

orism idiot! Cu siguranță că n'a putut fi altă cauză decât ruperea unei vine la cap.

Doamna Coșbuc! Iat-o! Trece pe lângă noi, la brațul d-lui Blau. E ca dusă de pe lume, ea o automată...

La cimitir nu se poate decât un număr restrâns de oameni. O ploaie torrențială cade într'una. Suntem uzi până la piele. Doamnele cedează trăsurile domnilor în vârstă. Cortegiul pornește.

Ai vrea să-l urmezi așa pe ploaie, ai vrea să-i urmezi ca unui tată. E o luptă nu e chip să mergi mai departe; lumea te cunoaște, te cheamă din ploaie.

Pleci acasă. Trece prin Cișmigiu. Pustietate; nici un câine. Și plouă, plouă groaznic. Plouă și fața și-i scaldată de — ploaie??... Dar

*„Pe cer când soarele-i apus
De ce să plângi privind în sus?
Mai bine ochii'n jos să-i pleci
Să vezi pământul pe-unde treci;
El nu e mort!
Trăește'n veci
E numai dus“...*

„Visața Nouă“.

^{*)} = prof. Dimitrie Onciul.

^{*)} = Cunoscutul sculptor din București.

*La marginea de miază-zi
Pe 'ngusta ulicioară,
Iși țes gândirile pustii
In umila căcioară
Un tată trist, nemângăiat
Și-o mamă plângătoare;
Și dorurile lor străbat
In neagra depărtare.*

*E mult de când le suridea
O vicață mai frumoasă,
Și când nădejdea-i mângăia
Cu doi feciori la casă;
Azi însă 'n chinul lor nespus
Lipsiți de mângăiere,
Iși plâng norocul lor apus
Pe câmpuri de durere.*

*Din gene somnuz le-a pierit,
Și 'ndurerăși bătrânii
Ascultă tristul scârțâit
A cumpenii fântânii.
Doar frânți de-un dor neîntrecut
Șopteso între suspine:
— Ah! Cel mai mare-i dus de mult,
Și cel mic nu mai vine!*

*Abia târziu li-se închis
Plepele ostenite,
Și-adorm cu gândul rătăcit
Prin șanțuri îngroziite.
Al nopții vânt tânguitor
O cucuava 'l îngână;
Iar ei visând de fiii lor
Dear și în somn suspină.*

N. L. Ioanăș.

Concertul artistei

Lucia Mureșianu.

Intr'un număr anterior al ziarului nostru vesteam publicului iubitor de muzică din Blaj și jur, că vom avea parte în curând de un mare eveniment muzical. Acum suntem în măsură să dăm și amănunte. Concertul va avea loc *Sâmbătă 13 Iulie n. s. c.* în sala cea mare a otelului »Univers« la orele 8^{1/2} seara. Cunoaștem amănunțit și programul concertului, care e alcătuit din bucăți până acuma neauzite ale repausatului măestru Mureșianu și din alte bucăți de ale clasicii muzicii moderne.

Remarcăm cu deosebită bucurie, cumcă dș. Lucia Mureșianu va fi ajutată în debutul său de alți doi membri ai familiei Mureșianu: dl Iuliu și dș. Tița Mureșianu, ambii foarte apreciați artiști tineri. Familia Mureșianu, familie adevărat de artiști, precum vedem, nizuiește să țină și pe mai departe vie tradiția familiară: de a fi focarul de artă muzicală a Blajului. Ceeace a început și a făcut regretatul măestru în decenii întregi, continuă acum familia. Deamnă și măreacă nizuință!

Publicul nostru a primit vestea cu mare însuflețire și se fâgăduiește o seară superioară atât ca emoții ar-

tistice cât și ca manifestație de recunoșcătoare simpatie față de familia Mureșianu.

Pe stradele Blajului au apărut placatele mari ale concertului și lumea comentează cu bucurie evenimentul artistic de Sâmbătă.

Iată programul:

1. a) I. Mureșianu: „Doina“; b) Schubert: „Impromptu op. 90“.

2. Iacob Mureșianu: a) „Scherzo“; b) Grande Valse de Concert.

3. Bértot: „Concert Nr. 1“, Iulia Mureșianu, acompaniat de Tița Mureșianu.

4. Sarasate: a) „Zigeunerweisen“; b) Jocuri românești de I. Mureșianu.

5. Liszt—Férman: a) „Rapsodie ungarască“; I. Mureșianu: b) „Rapsodie românească“.

Invitări speciale nu se fac, prin urmare on. public din jur să se considere invitat pe această cale.

Informațiuni.

Procesul secretarului de stat Kühlmann. În „Deutsche Zeitung“ din Berlin a apărut un articol, în care se făcea aluzie la anumii bărbați de stat, pe cari li acuza de o viață imorală. Când a fost recercată redacția, s-a numească pe acei bărbați, redacția a scris, că pe puternicul secretar de stat Kühlmann l-a înțeles în articolul acela. A spus din nou, că secretarul Kühlmann prin viața ce o duce, s'a făcut nevrednic de oficiu ce-l poartă, iar cu ocazia încheierii păcii dela București, unde a petrecut mai mult timp, a dovedit-o aceasta cu vârf. Președintele tribunalului a ținut să înduplece pe redactori la revocarea acușelor, dar aceia au rămas neînduplecați și și-au prezentat desazul acușelor. S'a introdus pertractare secretă cu eschiderea publicității. Intre marterii e citat și Petre Carp. Se crede, că întreagă afacerea e inscenată, după ce „Deutsche Zeitung“ e organul alldutchilor, cari nu sunt de loc mulțumiți cu pacea dela București și ar fi dorit o pace mai strajnică pentru România.

Daruri. Dl. Teodor Macrea, cand. de profesor, ne trimite ca răscumpărare a anunțurilor de cununie pentru „Fondul ziaristilor“ 50 cor.

— Dl. Maior Popa, a dăruit 10 cor. pe seama studenților mizeri din Blaj, în memoria neuitatului brașovean Ioan Săbădeanu.

Hymen. Teodor Macrea, abs. de teol., cand. de prof. și dsoara Leontina Baciu, cununati. — Felicitări!

Convenire. În 14 Iunie a. c. a avut loc în Beiuș convenirea elevilor internatului „Pavelean“ de fetițe, absolvente în anul 1912—13, cu care ocazie în vederea vremurilor grele ce bântue patria, nu s'au pre-

zentat decât puține. Celea de față în ziua prefăptă la orele 9, au ascultat sf. liturghie, împărțându-se cu sf. taine. Liturghia a fost celebrată cu mare solemnitate de vice-rectorul S. Tâmaș, iar răspunsurile au fost executate de elevele iubilante. Cu prilejul convenirei la orele 12 $\frac{1}{2}$ s'a ținut banchetul, când una dintre iubilante cu o pronunțare dulce rostește un toast și regretază din toată inima absența celorlalte colege, dar provocându-se la vremurile anormale le scuză și pe celea de față le îndeamnă și pe mai departe într-o lungime de zile, să fie conduse de dragostea reciprocă, — în fine propune ea în ziua de 3 Iunie 1930 să se mai țină o convenire.

La revvedere în 3 Iunie 1930!

Ambasadorul german din Moscova ucis. Din Moscova se telegrafiază, că ambasadorul german de acolo, contele Mirbach a fost ucis de doi atentatori. În palatul ambasadei s'au prezentat doi indivizi necunoscuți, cari au cerut audiență. Contele Mirbach i-a primit în societatea consilierului de ambasadă Rigler și a unui ofițer. La intrare unul dintre acești doi a tras cu revolverul asupra ambasadorului. Gloată l-a nimerit în cap. Contele a căzut și fără să-și mai revină în ori, a expiat. Când Rigler și ofițerul voiau să se arunce asupra atentatorilor, aceștia au asvârlit asupra lor granate de mână, apoi au dispărut. Se crede, că atentatorii sunt niște agenți ai ententei.

Circulă acum trenurile accelerate între Budapesta—Brașov prin Cluj și Arad. De 1 Iulie circulă trenul accelerat nr. 604, care până acum era numai pentru militari, și pentru civili, pe linia Budapesta—Arad—Brașov, pornind dela gara centrală (Keleti—Központ) la ora 2 și 10 min. d. s., sosind dimineața la Brașov.

Un alt tren spre Brașov, nr. 502, pornește din Budapesta, gara de vest (Nyugati) la ora 9.35 seara, prin Cluj, sosind la Brașov, în ziua următoare la ora 5.42 seara.

Din Brașov pornește spre Budapesta un tren (602) la 5 și 43 min. seara și altul (501) dimineața la 10 și 28 min., sosind la Budapesta în ziua următoare la 7 și 35 min.

Maximarea lemnelor. Monitorul oficial publică ordinațiunea, prin care se maximizează lemnele de foc, de clădit și de mobile. Prețul lemnului este maximat între 930—950 cor.

Se poate telegrafa în România. Din București se anunță: Se primesc acum telegrame particulare din teritoriile ocupate ale României pentru Moldova, Austro-Ungaria, Germania, Bulgaria, Turcia și vice-versa.

Interzicerea exportului ucrain în Basarabia și România. Din Kiew se anunță oficios, că consiliul de miniștrii ucrain a hotărât ca până la clarificarea chestiei basarabene să interzică orice export în Basarabia și România.

Petrecere. Timereimea română din Gherla și jur, invită cu toată onoarea la petrecerea de vară, care se va aranja în Gherla la 14 Iulie n. a. c. în pavilionul grădinei Bényei (Gönczy). Inceputul precis la 8 ore seara. Prețul de intrare pentru perseeană 6 cor. Venitul curat este destinat pentru „Crucea roșie“ și fondul zidirii bisericii gr.-cat. din Chirău.

† **Gavril Pop.** Primit o broșură de 48 pagini, se adună într-un mănunchiu articolul comemorativ, datele biografice, funerariile, cuvântările rostite cu prilejul înmormântării adormitului părinte canonic *Gavril Pop.*

Broșura e precedată de fotografia foarte bine reușită a decedatului.

Prețul nu e indicat.

Părintele *Vasile Bodoabă*, editorul acestei broșuri comemorative a tipărit-o, cum se vede, numai într'un număr restrâns de exemplare, pentru cunoscuții mai de aproape și rudele defunctului.

Manevra cu svoburile de pace. Mai zilele trecute s'a făcut mare sgomot cu svoburile de pace, inițiate afirmative de oameni foarte sus puși din Germania și Anglia, cari au sosit în Șvițera spre a încheia pacea de mult așteptată. Cum se anunță acum din Lenzene, svoburile au fost puse la cale. Câțiva bôrzismeri au speculat cu credulitatea publicului și au lansat vești, pe urma cărora au făcut afaceri frumoase.

Săcuii nu merg acasă. Pe urma războiului cu România mulți săcuii din comitatele Csik și Hâromszék s'au refugiat înăuntrul țării. Acum după ce pacea cu România a fost încheiată și ordinea restabilită, săcuii sunt poștiți către casă. Se credea, că săcuii vor primi cu satisfacție dispoziția guvernului de a-i transporta spre vetrele lor părăsite cât mai îngrabă. După cum cetim însă în „Kolozsvári Hirlap“, săcuii, puțini câți mai sunt răsleji, se află bine prin orașele mari, unde au dat de diferite ocupațiuni, după cari trăiesc mai ușor. Guvernul însă persistă pe lângă readucerea lor la casele proprii. Le pune tren gratuit la dispoziție, le dă vagoane, ca să-și poată readuce tot ce ei acasă, numai să meargă.

Necrolog. † *Basilii Oltean*, preot gr.-cat., a repausat în Domnul, după un morb lung și greu la 20 Iunie la 1 oră p. m. în al 77-lea an al vieții sale, împărțit fiind cu s. taine ale mauribunzilor.

Osemintele repausatului s'au astrucat Duminecă în 23 Iunie n. a. c. la 2 ore p. m. în cimiterul din Valasut.

— † *Margareta Fogas* născ. *Papp*, după un morb îndelungat în anul 23 al vieții și 7 a căsătoriei la 20 Iunie a. c., împărțită fiind cu s. taine, și-a dat sufletul său blând în mâinile Creatorului.

Osemintele defunctei s'au așezat după rîitul bisericii gr.-cat. române spre vecinica odihnă Sâmbătă la 22 Iunie a. c. la 9 ore a. m. din strada Körös Nr. 63. în cimiterul Olosigului din Oradea-mare.

Odihneasă în pace!

Bibliografie.

A apărut:

„Casa Domnului“ Nr. 6. a păr. *Septimiu Popa* cu urmatorul cuprins: Redacția: La jumătatea anului. — pb.: Cum să ne purtăm în biserică? — Octavian Popa: Un obicei dela Făgăraș la prohodul Domnului? — Ioan Belu: Celebrarea sf. liturghii. — P. Bizerea: Despre tămâiere la cântarea polieleului. — Tipicul anului 1918. — Diverse: Alegerea de mitropolit la Blaj — Cum prețuiesc unii frați revista noastră? — Hîmnografii moderni în biserică orientală. — Anafora. — Sîmbele în zile de lucru. — Trebuie să se tămâiască în decursul Dextologiei? — Posta redacției. Administrația în Kissebes (Kolozs m.) Abonament anual 9 cor. 50 fil.

Proprietar, editor și Redactor responsabil:
Ioan Suetu.